

Jak postępować w przypadku pojawienia się dzikiego zwierzęcia w mieście?

W przypadku znalezienia się zwierzęcia łownego poza terenem jego naturalnego bytowania zastosowanie mają przepisy ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 tego pierwszego aktu zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, które obejmują w szczególności utrzymanie porządku. Art. 3 ust. 1 drugiej ustawy stanowi natomiast, że utrzymanie porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy gminy zapewniają porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania. Wyliczenie dokonane dalej w tym przepisie wskazuje, że realizacja tego obowiązku następuje m.in. przez organizowanie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami. Ma ono charakter przykładowy (ustawodawca posługuje się sformułowaniem „w szczególności”), więc należy uznać przez analogię, że przepis ten dotyczy także zwierząt łownych. Pojawienie się zwierząt łownych poza jej środowiskiem naturalnym należy więc traktować tak samo, jak pojawienie się zwierząt bezdomnych, tzn. jako zdarzenie powodujące konieczność działania gminy w celu przywrócenia porządku. W tym zakresie gmina może liczyć na pomoc Polskiego Związku Łowieckiego, do którego zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo łowieckie, należy współdziałanie z administracją samorządową w zachowaniu populacji zwierząt łownych.

Jeżeli zwierzę znajdujące się poza terenem swojego naturalnego bytowania jest nadmiernie agresywne i powoduje zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla zwierząt hodowlanych uzasadnione może być jego uśmiercenie. W takiej sytuacji należy kierować się przepisami ustawy o ochronie zwierząt. Stosowne postępowanie reguluje art. 33 tej ustawy. Uśmiercanie zwierzyny może odbywać się wyłącznie w sposób humanitarny, polegający na zadawaniu przy tym minimum cierpienia fizycznego i psychicznego. Dopuszczalne jest użycie w tym celu broni palnej przez osobę uprawnioną. Zwierzę, o którym mowa, może być uśmiercone za zgodą właściciela (Skarbu Państwa albo tego, kto zajmuje się jego chowem i hodowlą zamkniętą), a w braku jego zgody, na podstawie orzeczenia lekarza weterynarii. Jak stanowi jednak ustawa, uzyskanie zgody właściciela nie dotyczy zwierząt chorych na choroby zwalczane z urzędu.

W przypadku podejrzenia choroby zakaźnej u żywego lub martwego zwierzęcia łownego zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.). Zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy obowiązkowe jest niezwłoczne powiadomienie organu Inspekcji Weterynaryjnej, najbliższego podmiotu świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Należy też uniemożliwić osobom postronnym dostęp do miejsc, w których znajdują się zwierzęta podejrzane o zakażenie lub chorobę oraz do miejsc, w których znajdują się zwłoki zwierzęce.

Jednocześnie chcemy zwrócić uwagę na regulację zawartą w art. 9 Prawa łowieckiego, który wskazuje, że starosta może wyrazić zgodę, na okres do 6 miesięcy, na przetrzymywanie zwierzyny, osobie, która weszła w jej posiadanie w wyniku osierocenia, wypadku lub innego uszkodzenia ciała zwierzyny, mając na uwadze potrzebę podjęcia koniecznej opieki i leczenia. Zwierzyna ta powinna następnie być przekazana uprawnionym podmiotom w celu dalszej hodowli.

(3 czerwca 2009 r.)

Źródło: http://www.mos.gov.pl/arttykul/2601_biezace_pytania_mediow/9343_jak_postepowac_w_przypadku_pojawienia_sie_dzikiego_zwierzecia_w_miescie.html